

[Birgitte Oxdam.]

ningsfredningsloven og dens revision, status og perspektiver, skal have den fornødne tid til at blive gennemdiskuteret i interesserede og kompetente kredse. Man må her erindre, at debatoplægget ikke er et resultat af et udvalgs- eller kommissionsarbejde og hermed et resultat af en sagkyndig gennemarbejdning af bygningsfredningsloven med henblik på dennes revision og således umiddelbart anvendelig på revisionen, men et af miljøministeriet udarbejdet debatoplæg, der som sagt skal have tid til at udløse den fornødne respons.

Jeg kan også i denne forbindelse med glæde notere mig den aktive indsats, der fra miljøministeriet gøres for at skabe kendskab til bygningsfredningsproblematikken rundt om i skolerne. Jeg ved, der er sat et foreløbigt arbejde i gang på 5 skoler, og jo mere man kan sætte af således fornuftige ting i gang i skolerne, des gladere må man være. Jeg synes, det er af meget stor betydning, at bygningsfredningsfondens problematik kommer ud til børnene i skolerne.

Jeg er enig med miljøministerens betragtninger om, at strukturen af statens bygningsfredningsfond som en fond er rigtig, og at man med sindsro kan lade loven fungere videre, men jeg er ikke enig i ministerens ønske om helt at fjerne revisionsbestemmelsen. Det er spændende tanker, miljøministeriets debatindlæg indeholder. Det er bestemt en overvejelse værd, om ikke A- og B-fredning skal have samme indhold, om ikke et åremål på 50 år i virkeligheden er tilstrækkeligt fremfor de gældende 100 år. Særlig spændende finder jeg debatoplæggets ønske om en drejning af lovens sigte over på miljøbetragtninger i stedet for som i dag alene at rette sig på enkeltbygninger. Fondens hovedtema bør nok rettelig være bygningskulturens opretholdelse. Ikke mindst er det efter min mening helt nødvendigt, at samspillet med kommunerne styrkes. Som et naturligt led i det nære samfunds politik må indgå et ansvar for kommunerne for, at lokalsamfundets gamle og værdifulde bygninger bevares og helst også fungerer.

Jeg tror, det er rigtigt, at statens bygningsfredningsfond fortsat bevarer en tæt tilknytning til rigsantikvarembetet, hvor den fornødne bygningsmæssige og antikvariske ekspertise forefindes, men at tiden som

sagt også er inde til et aktivt samarbejde med kommunerne. Jeg tror, det vil føles betryggende, om man i stedet for helt at ophæve revisionsbestemmelsen havde en tidsramme for resultaterne af debatten om bygningsfredningens fremtidige mål og midler, og da de nye kommunale planlægningslove træder i kraft den 1. februar 1977, skal jeg foreslå, at man ikke ophæver revisionsbestemmelsen helt, men foreløbig udskyder revisionen af bygningsfredningsloven til folketingsåret 1977-78. Hermed skal jeg tilsige en kærlig behandling af lovforslaget i udvalget.

Hans Bjerregaard (FP):

Den 8. februar 1974 havde vi et næsten identisk lovforslag til første behandling, og jeg kan i store træk henvide til den tale, der er gengivet i Folketingstidende 1973-74, 2. samling sp. 1978.

Men jeg skal dog sige, at fremskridtspartiet stadig er af den opfattelse, at loven bør revideres, som det er vedtaget i den nugældende lovtekst. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget tager revisionskravet overvejende sigte på en vurdering af statens bygningsfredningsfonds virksomhed med henblik på en forhøjelse af det årlige statstilskud, men der er tillige foreslået en almindelig revision af lovens bestemmelser, ligesom der i det hele skulle ske en vurdering af fondens virksomhed i de forløbne år.

I øvrigt er bemærkningerne ellers den almindelige klagesang over, at der er bevilget for få penge til formålet, og at man ønsker beløbet forhøjet. Men samtidig siger miljøministeren senere, at en sådan forhøjelse ikke længere er nødvendig, da man nu har fået 10 mill. kr. af de midler, staten stillede til rådighed til bekæmpelse af arbejdsløsheden, og man foreslår derfor den paragraf, der omhandler lovens revision, fuldstændig strøget. Fremskridtspartiet mener stadig ikke, det er rigtigt, at de mennesker, der har med loven at gøre, på den måde bliver ved med at skulle gå og vente på at få en afgørelse af, hvad der skal ske, og hvad der ikke skal ske. Vi mener derfor, det ville være rigtigst, at vi fik den revision af loven, der er lagt op til, så man vidste, hvad vilkårene fremover vil være, og med den begrundelse vil vi gå imod lovforslaget.